

Articles Fotogràfics
KODAK i AGFA

Materials d'Esriptori
Ràdios de totes marques

M. SERRADELL

Plaça de la República, 4

Rodets Kodak-Pathé
8 exposicions a 285 pessetes
Laboratori a preus reduïts

LA CIUTAT D'OLOT

SETMANARI D'INFORMACIÓ CATALANISTA-REPUBLICÀ

Taller modern de
Mobles
Les Tres
Portes
OLOT
Vendes a plassos

ANY I - NÚM. 2

OLOT, 28 DE MAIG DE 1932

PREU 15 CÈNTIMS

Un símptoma revolucionari

Constantment discuteixen els polítics sobre el caràcter del moment actual; per uns és revolucionari, per altres, conservador. Una mica de reflexió convenç del caràcter revolucionari del món político-social d'avui, i són molts els símptomes exteriors que el confirmen.

La transformació dels partits polítics n'és un. Si ens aturem un moment a pensar en el panorama dels partits de l'any 23 i el comparem amb l'actual, ens adonarem tot seguit que el canvi és tan profund, que sembla que entre una data i altra hi ha mig segle de distància. I és que a la transformació formidable del món de la post-guerra, a Catalunya i a Espanya s'hi ha unit la que hauria d'haver estat ja realitzada abans de l'any 14 i que fins ara no s'és iniciada.

L'any 23 dominaven encara el govern espanyol els vells partits de torn. Organitzacions oligàrquiques nades del contuberni del caciquisme i de les altes classes socials sota la curà de la Monarquia censitària, amb la finalitat de mantenir inalterablement una situació político-social, només podien viure a condició de mantenir el falsejament del sufragi universal, un cop aquest fou establert, i d'aturar amb la coacció marcial sobre els cossos i la influència corruptora de la sol·licitació constant a la prevaricació política sobre els esperits les possibles rebel·lions de l'esperit cívic burlat.

Les guerres colonials, la Solidaritat, l'Assemblea de Parlamentaris i la catàstrofe d'Annual, marquen etapes successives en el procés de descomposició d'aquells partits, ferits de mort amb la introducció de les idees noves, i el cop d'Estat de Primo de Rivera és llur liquidació definitiva. La ficció de suposar-los vivents acabà vergonyosament el 14 d'abril.

Però els mateixos partits que els vanceren patien també d'anacronisme, la qual cosa prova l'ambient vuitcentista que havien sabut crear els vençuts i explica que un cadàver galvanitzat pogués detentar tants anys els òrgans de govern. Els partits nacionalistes catalans, bascos i gallecs no es captien d'altra cosa que de llurs problemes nacionals, o eixamplaven tímidament llur camp d'acció, si exceptuem la Lliga després de la mort de Prat de la Riba, i l'excepció no ho és en el sentit de modernització, puix en transformar-se la Lliga en un partit radicalment burgès pretingué assegurar el manteniment de l'*statu quo* social, a canvi d'unes lleus modificacions polítiques, a part, naturalment, les aspiracions

autonomistes que sempre ha defensat. Els partits republicans eren instruments típics d'oposició sistemàtica a la manera del segle passat, i les organitzacions obreres no es movien dels extremismes romàntics si no era per caure, en el cas de la Unió General de Treballadors, en la burocratització còmoda d'alguns dirigents. L'exclusivisme dels partits de govern accentuava aquestes característiques dels d'oposició, i de tot plegat en resultava una vida política poc intensa i un allunyament del corrent general del món.

El parèntesi dictatorial, que donà lloc a la meditació, fou ben aprofitat, i a partir del 14 d'abril podem dir que tots els partits es troben en formació damunt de bases noves. Els partits de govern s'esforcen tots, amb més o menys èxit, a esdevenir instruments aptes per al regiment de la cosa pública i a donar-se orientacions modernes i adients a la realitat. L'oposició d'extrema esquerra es troba en una crisi ideològica i de procediment que demostra que la seva tendència d'ahir ha fet fallida i que cal orientar-se diversament. Els partits reaccionaris, amb més o menys franquesa donen la cara i s'estableixen com a forces de resistència a les idees noves.

Tot això dona als partits actuals un caient de modernitat fins ara quasi desconegut aquí. És la força revolucionària; vivim moments de transformació universal i ningú no s'hi pot substraure. Les nostres dificultats actuals tenen quasi totes llur origen o llur exacerbació en el fet d'haver volgut restar fora del corrent general. És endebades voler aireconar-se; tot el món és solidari i cal marxar al ritme del temps. Els partits ens ho demostren, i ens diuen amb llurs dificultats actuals com és de complicada la tasca de posar-se al dia en política quan es porten dotzenes d'anys de retard. L'experiència d'ara ens hauria de servir per muntar partits que fossin bons instruments de govern i que ens portessin pacíficament i amb la justícia i la dignitat com a normes a la transformació que és inexcusable.

JOAN DE GARGANTA

Doctor Gassiot

FISIOTERÀPIA
DIATERMIA
RAIGS X
LAMPARA DE CUARÇ

Telèfon, núm. 74

Avda. Paluzie (Pla de Liacs)

P.O. El Director

Revista de Premsa

Copiem de «Mirador» aquest interessant article de Manuel Brunet, que no ha passat d'actualitat, i si anem a mirar, menys encara, a la nostra ciutat.

Si «Mirador» tingués més divulgació a casa nostra ens abstindriem de reproduir-lo: ho fem però començats com estem que no s'ho té prou i en tot cas, insistim a pregar als amics que ja el coneixen, meditin sobre el seu contingut que pot il·lustrar molt per orientar futures actuacions:

El Castell dels Tres Dragons

No podria identificar els dragons i, en veritat, no sé si hi ha tals dragons, ni si els dragons són tres. Però m'han mostrat el castell. Edificat sobre les muralles romanes, refet en les èpoques romànica, gòtica i neoclàssica, és avui una fortalesa integrista i l'esperit dels dragons suposats no té res de romà. I no sé ben bé per què, però m'ho figuro, en diuen, ara de poc, el «Castell dels Tres Dragons».

Aquesta fortalesa depèn del senyor turraconense, i des del turó més alt de la ciutat vella de Barcelona mira amb recel el promontori on hi ha encubellada la Seu de Tarragona.

Es l'integrisme contra el vaticanisme, una forma de romanisme contra una altra forma de romanisme, el feix del lictor que es sent més fort que la creu, lluita vella en les joves repúbliques.

L'integrisme és la inegociació disfressada, o millor dit revestida, de «santa intransigència». Com Israel, creu en un messias, en un messias que sigui rei i poderós.

El seu cos de doctrina el sumeix la teoria del *golpe*, aspiració vella com l'integrisme espanyol. La teoria del *golpe* és una concepció catastròfica de la política. S'assembla molt amb la de comunisme que aspira a treure partit d'un daltabaix i espera l'hora del triomf en el camps d'una guerra civil.

La història demostrarà que la fe integrista dura tant, o ni més ni menys, que l'esperança. Hi ha fe, anant llarg, per cinquanta anys. Malagunyat tresor de fe! Malagunyat cinquanta anys!

Recentment un diplomàtic de la Santa Seu, que ha residit a Mèxic, deia a un polític espanyol que els eclesiàstics mexicans han tingut la virtut d'esperar durant prop de mig segle una revolució conservadora que restablís llurs privilegis. Al cap dels cinquanta anys, en lloc d'arribar l'hora del *golpe*, va pujar al Poder un home que es diu Plutarco Elías Calles. Malagunyanys cinquanta anys d'espera anguniosa!

Entretant, mentre l'Església mexicana esperava el *golpe* i vivia en ple mite de l'integrisme, no es feia res positiu. El pretext d'una revolució messiànica era magnífic per no fer res.

L'Església mexicana deu al president Calles l'extermini del mite de l'integrisme. L'obra va costar sang, màrtirs i tot, però després de la desintoxicació de l'opi de l'integrisme va venir el deixondiment. I ara ja no es compta amb l'integrisme i tot es construeix sobre fonaments nous.

A França, al cap de setanta anys

de República, l'integrisme fou condemnat per l'Església. Ací no serà condemnat perquè, afortunadament, no té tant gruix doctrinal.

No obstant, Roma vigila l'integrisme espanyol. I no es deixarà enlluernar per auto-homenatges, ni pels agraits al fons de reptils, ni per la brama d'uns miracles que venen seguits per la mort súbita. Roma vella i posseeix els plans de la fortalesa integristes. Entretant roden uns forasters misteriosos, uns espies, o més ben dit, uns observadors del Vaticà, que no visiten els castells ni les sagristies i és que hi ha certs contractes, ací potser inconscients, entre l'Acció Francesa i certs accionistes espanyols.

I els observadors constaten que entretant l'opi de l'integrisme no fa ni deixa fer, i que després de tants anys d'actuació de la política anti-integrista dels Gasparri i Pacelli, a Barcelona encara és l'hora que hi han d'entendre res.

Els observadors també han pogut adonar-se que, sota el pretext d'una «unitat catòlica», són combatuts, tant com mai, els sentiments dels catalans en la qüestió de l'idioma. Roma voldria rectificar sense fer gens de soroll l'error comès en el temps de la dictadura. Però l'integrisme és tan poc diplomàtic!

Entretant, mentre al «Castell dels Tres Dragons» preparen activament un autohomenatge, un grup de catòlics que creu més en l'acció apostòlica que en la resistència integrista s'ha d'acontentar mostrant amb ironia el «Castell dels Tres Dragons».

I així estan les coses.

Em sembla que m'he explicat i que ens hem entès.

MANUEL BRUNET

Si el nostre republicanisme no fos una cosa pregonament sentida, podríem passar per alt tot comentari al darrer miting de propaganda monàrquico-tradicionalista, fet amb elements de la dictadura i que tingué lloc en el nostre «Teatre Principal». Desinflada la bombolla d'uns discursos plagats de contradiccions i inconseqüències, podem dir ben alt que no n'ha quedat més que el record, gairebé ridícul d'un acte de grand-guignol, amb acompanyament sainelesc. No podem sustreure'ns però, a la temptació de publicar aquesta «Antena» publicada en el darrer número de «Vibració» orguen dels nostres amics de Girona, que es refereix als actes celebrats en aquella ciutat pels mateixos elements, digna d'ésser reproduïda en el nostre primer número, ço que ens permetrà enviar una efusiva salutació als companys de la veïna ciutat immortal.

Disquisició

Evidentment la finalitat política de fons de la campanya tradicionalista, és d'un monarquisme a tota vela. No se'n recaten i això està bé, perquè no semblen confusionistes i tothom sap a què atènyer-se.

Tan clar és el monarquisme d'a-

Visió retrospectiva

Ara fa 73 anys...

El primer periòdic olotí

En aquest temps que arreu es parla de futurisme i que aviat ens sentirem retògrades d'haver nascut en el segle XX; en aquest temps que tanta pressa portem de viure el moment present amb el daler constant de la novetat— que ens fa ensopegar a vegades amb les coses que ens toquen de prop—, serà bo de donar una petita ullada a coses preterites que ens proporcionaran amb seguretat moments de hilaritat, moments de reflexió, segons siguin les coses que anirem veient.

Hom diu, que l'experiència és mare de la ciència: l'experiència serà la que ens anirà guiant en el desenrotllament d'aquesta visió retrospectiva, per bé que serà una experiència molt acomodaticia; l'experiència dels altres.

Es clar que per invocar aquells moments que nosaltres no hem viscut, el mitjà més a l'abast que tenim són els periòdics, en els quals hem anat a cercar les dades que necessitàvem per anar fent el nostre comentari setmanal, respecte els fets més visibles per què ha passat la nostra ciutat en el curs d'aquests darrers anys; amb la suggeretat que, a més de servir de bibliografia de la premsa olotina, en el fons de coses que pel desplaçament del temps ens faran certa gràcia, hi trobarem quelcom alligador.

Abans que tot, però, haurem de demanar perdó si una insuficiència de les velles publicacions ens fa cometre alguna inexactitud o omissió d'algun fet important, per bé que hem de creure que tots els esdeveniments dignes de comentari s'hi trobaran registrats.

A l'objecte de poder seguir d'una manera constant el tarannà de vida de la nostra ciutat, teniem el desig de començar aquesta visió retrospectiva des de l'any 1881, època que comença la publicació de «El Olotense» i que és quan els periòdics olotins ofereixen una continuïtat no trencada fins avui. Però les publicacions anteriors a n'aquell any tenen un interès ben remarcable des del punt de vista anecdòtic, i això ens ha decidit a començar pel primer periòdic que veié llum a Olot, el qual portava el nom de «La Aurora Olotense».

Tanquem doncs, un moment els ulls, desfem-nos també per uns moments de totes les coses presents, i veiem què passava per allà l'any 1859.

questes campanyes, que ens admira que no hi estiguin al marge els estols de sacerdots que copiosament assistiren als actes celebrats. No és que volguem negar el dret que com a ciutadans iguals als altres tenen d'intervenir en política, encara que sigui contravenint per la seva part normes pontificies reiterades.

Ho retraïem simplement com una constatació significativa. Els actes organitzats no eren de propaganda catòlica, sinó ostensiblement partidistes, i per tant indicaris de les tendències que segueix una gran part de la clerecia, tendències que són un expressiu retorn a posicions que semblaven abandonades d'un temps ençà.

«La Aurora Olotense» era un periòdic bi-setmanal, de format 22-32 i generalment constava de 8 pàgines. Els exemplars que tenim al davant ofereixen ja un aspecte de papers vells: la tinta ha pres aquell color roig que revela la seva senectut: al paper, apart del color groguenc, fruit també dels anys, hi apareixen una pila d'aquelles taques roges que tant il·lusionen els buscadors d'arxius. Com pot veure's amb el títol, aquest periòdic es publicava en castellà.

Abans d'aparèixer el primer número, va sortir un *prospecto* en el qual hi figurava d'una manera extensa l'orientació que s'anava a seguir. Portava el subtítol de *Periódico de literatura, noticias y avisos*.

Aquest nom no devia tenir gaire acceptació, per quan ja en els primers números el veiem canviat: sigui perquè volien donar-hi cabuda a totes les activitats, sigui perquè entenien que la aleshores vila d'Olot requeria un nom més genèric i sorollós, el cas és que va desaparèixer allò de la *literatura, noticias y avisos* i va sortir encapçalat en aquesta forma

«LA AURORA OLOTENSE»

Revista Universal
Avisos y comunicados

Aquesta universalitat, però, no es veié mai enlloc. A pesar d'haver publicat articles d'Emili Castelar, no deixà en tots moments d'ésser i semblar un periòdic eminentment local. Comptava, segons deia el *prospecto*, amb 9 col·laboradores i 28 col·laboradors, entre ells Emili Castelar i Víctor Balaguer.

En realitat però, podia dir-se que l'únic col·laborador era el senyor Teodor de Mena, que n'era director. Els altres, gairebé no van publicar-hi mai res. Llevat dels primers números que hom encara hi veu diversitat de firmes, tots els altres, ja sigui amb el nom complet o bé amb inicials, sols s'hi veu la mà del Sr. de Mena.

La literatura emprada per aquesta publicació bi-setmanal era molt florejada, i la poesia hi tenia una preferència absoluta que no cal dir era també obra de l'esmentat senyor de Mena.

En el número pròxim ampliarem més les seves carecterístiques i començarem a reproduir alguns fragments dels textos que més ens semblin d'interès pels lectors, amb els quals ens podrem fer càrrec què era en realitat «La Aurora Olotense».

FRANCESC VIDAL.

Ho remarquem no pas amb ànim de crítica que no ens incumbeix, sinó com a simple indicació orientadora de futures contingències. L'absència de tot contingut catalanesc en aquestes propagandes ho fa més remarcable encara, i això és un pas regressiu lamentable, que minva el camí que semblava fet i permet besllumar incompatibilitats entre les dretes clàssiques i els sectos de la dreta catalanista arrebuplicana.

(Retirat del número passat)

Afai't's a la
Perruqueria Castells

Bibliografia Olotina

Conferència del doctor Danés
al Casal Català

Avui fa quinze dies, que el doctor Joaquim Danés i Torres, metge intel·ligentíssim, enamorat de totes les manifestacions de l'esperit, principalment si són de la ciutat nostra, donava aquesta conferència, al Casal Català.

Impossibilitats de publicar-ne un resum en el nostre primer número, com hauria estat el nostre desig, no podem deixar de fer-ho avui, per la importància que té, en relació amb la nostra història cultural de la ciutat.

Després d'una breu presentació del president del Casal, senyor Candi Vinyeta, començà el doctor Danés, excusant-se modestament dels elogis que hom li feia, considerant el valor dels llibres de tres menes: la valoració que li dona l'autor; el valor moral de la matèria o argument; i per fi tipogràficament com a element de difusió de la cultura i d'instrucció.

Per a millor il·lustració féu circular els llibres, l'autor, matèria o impremta dels quals tenien alguna relació directa amb la nostra ciutat. Així tenim exemples: d'un autor de llibres que valora una bibliografia, com En Joan Pere Fontanella, La impremta que primerament ens deixà llibres fou la de Ramon Roca. I de matèria cità un «Ensayo topográfico-filosófico médico», sobre la nostra ciutat i els seus habitants.

L'extensió enorme que pendria aquest reportatge no ens permet consignar totes les cites d'autors i llibres que féu el doctor Danés, però és convenient donar algunes dades de la catalogació acurada que n'ha fet i que donaran una idea del treball immens que representa. Trobem catalogats 222 autors, dels quals 46 són de la comarca, corresponent a una classificació de material per: crítica bibliogràfica; història, vulcanisme, literatura etc. A més trobem un centenar de reglaments d'associacions i d'entitats; 200 goigs; 78 periòdics amb 12 de la comarca i 7 d'especials.

Les primeres imprentes d'Olot, que eren de Miquel Costa i Josep Rovira, foren establertes fa uns 250 anys i només han deixat goigs. El primer periòdic que trobem era de la impremta «Fills de Dufrenoy», que sortí l'any 1859 i es titulava «La Aurora Olotense».

D'entre els autors catalogats es podria citar en primer terme En Joan Pere Fontanella que fou Conseller en Cap de Catalunya i és una vertadera joia conservar les seves obres cèlebres «De Pactus Nuptialivus» i «Decisiones Catalònia». En especial del primer llibre esmentat, l'edició primitiva que és de Barcelona de l'any 1612 i demostra la importància que tingué el fet que se'n fessin 3 edicions en un mateix any a Ginebra i en altres ciutats europees. També pot citar-se Francesc Serra Ginesta, el taquígraf deixeble de Francesc Martí, introductor de la taquígrafia a la península. Pau Estorch, «Lo tamburiner del Fluvià». Encara que un de ben modern, Jaume Bofill i Mates, autor, entre altres, de «La Muntanya dels Amethistes».

Dels autors de la comarca cal citar

Un argument a favor nostre

Quan després d'haver estat aprovat pel nostre poble, gairebé unànimement amb el memorable plebiscit del dia dos d'Agost de l'any passat, fou presentat l'Estatut de Catalunya al Govern de la República Espanyola, el socialista Prieto, que aleshores feia de ministre d'Hisenda, va publicar una nota oficial del Ministeri explicant amb xifres que si algun dia fos implantat el règim d'autonomia del nostre Estatut a totes les regions d'Espanya, el pressupost de la República portaria un dèficit de més de mil milions de pessetes anuals.

Aquesta nota del senyor Prieto, segons fan suposar totes les apariències, fou donada intencionadament amb l'única i exclusiu objecte de prejudicar d'antuvi i sabotejar des del primer moment la part econòmica, un dels punts més essencials del nostre Estatut, i fer veure i comprendre a tots els espanyols la impossibilitat d'atendre les nostres pretensions, puix que això seria la total ruïna de la Hisenda Espanyola, i per tant, l'enfonsada definitiva de l'economia de tot el país.

Després de la nota del senyor Prieto s'ha anat repetint la mateixa cançó i la mateixa tonada per persones de tots els estaments, per gent tècnica i gent que no ho és tant, per homes resoltment mal intencionats i per altres d'absoluta bona fe; fins el punt d'arribar a ésser aruï un dels arguments més utilitzats contra el nostre Estatut i un dels punts on la batalla haurà d'ésser segurament més forta, a l'hora de la seva discussió.

Ara bé; tota l'argumentació del senyor Prieto i dels que com ell s'oposen a les nostres reivindicacions econòmiques, perquè diuen que són intencionalment perjudicials a la Hisenda de la República, és totalment i absolutament errònia, puix que per ignorància, desconeixença o pel que sigui, no han tingut en compte en formular els seus arguments, un apartat de l'Estatut en el qual es parla precisament d'aquest possible dèficit.

Diu l'Estatut en aquest apartat, que si es donava el cas que els ingressos que el mateix Estatut estableix que podrien com a propis de l'Estat, no arribessin a cobrir totalment les seves despeses ordinàries, la Generalitat hauria d'ajudar a pagar el dèficit que resultés amb la proporció del nombre d'habitants de Catalunya amb la resta d'Espanya i que actualment és de l'onze per cent.

De manera que, previsor com és l'Estatut en aquest punt particular, si fos possible que algun dia s'implantés l'autonomia a totes les regions espanyoles, no solament no hi hauria els mil milions de dèficit anuals, que tant s'ha parlat, sinó que això no fóra possible i l'Estat saldaria sempre el seu pressupost completament anivellat, puix que des del moment que es presentés el dèficit en el pressupost esmentat, cada regió vindria obligada a

pagar la part que li correspongués proporcionalment a la seva població total.

L'única cosa, doncs, que passaria, des del punt de vista econòmic i que és el que ara ens interessa, és que el dia que a Espanya fos instaurat un règim federal, totes les regions haurien de contribuir a les despeses estatals d'una manera perfectament justa; ço és, proporcionalment al seu nombre d'habitants i a la llur riquesa.

Fins ara, i des de fa segles, havem riscut en un règim econòmic profundament injust en el qual Catalunya venia contribuint amb proporció exageradíssima, fins arribar, a l'any 1930, al vint i cinc per cent de les despeses totals de l'Estat.

Es evidentment un principi d'estricta justícia, que ha estat admès per tots els catalans, que les regions més riques han d'ajudar a les regions més pobres; però també és una cosa perfectament justa que si Catalunya ha de pagar unes contribucions i uns impostos elevadíssims, superiors als dels països més civilitzats, regí correspostos els seus sacrificis i sigui considerada la nostra terra com un país europeu, que pugui posseir, en abundor mitjans de comunicació, carreteres bellament conservades, serveis d'ordre públic que siguin per tothom una garantia, tribunals de justícia a l'abast de tots els ciutadans i perfectament organitzats i, sobretot, un ensenyament superior completament normal i totes les escoles que precisin pels nostres infants, equipades amb tots els aparells moderns.

En un mot, el que preten Catalunya no és un «atracó» a la resta d'Espanya, com ha dit ara fa poc el ferrent anticatalà i constant enemic nostre l'estrambòtic Unamuno, sinó simplement que d'ara endavant no sigui ja més possible que pagant els catalans nou cents milions de pessetes anuals, l'Estat esmerci solament a Catalunya per mantenir tots els serveis útils de la nostra terra, la misèria de seiscanta vuit milions.

Es per això que per a tot home, que sigui veritablement liberal, les raons econòmiques seran sempre un argument a favor nostre en discutir-se l'Estatut, puix que nosaltres l'única cosa que volem i demanem és que Catalunya pugui disposar d'uns dos cents milions dels nou cents que paga ara, per a poder dotar suficientment tots els serveis considerats necessaris i imprescindibles i que s'acabi d'una vegada la trista penúria en la qual ha hagut de viure forçosament fins ara la nostra terra, i a fi de què Catalunya pugui ésser considerada d'ara endavant com un poble culte, civilitzat i modernament europeu, a les quals aspiracions té perfecte dret per raó de la seva considerable riquesa.

JOSEP FIGUERAS

el Papa Sant Damas, que hom diu era fill d'Argelaguer i per la seva importància política En Francesc Cambó, fill de Verges, però sempre s'ha considerat com adoptiu de Besalú.

Una dada interessant que consignem amb molt de gust, és la cita feta amb tota justícia de la pulcra impres-

sió del llibre «Les Parròquies i Comuns de Santa Eulàlia, de Begudà i Sant Joan les Fonts», de Francesc Caula, aparegut l'any passat, curosament editat a la nostra mateixa impremta d'En Pere Aubert i que valora dignament l'importantíssim treball de l'autor.

Ajuntament

Amb assistència dels regidors senyors Aubert, Boix, Piera, Vidal, Vinyeta, Blanch, Ortiz, Iglèsias, Agustí, Tresserres, Artigas, Casamitjana i Lloses, i sota la presidència de l'alcalde, senyor Garganta, tingué lloc la sessió ordinària setmanal que celebrà el nostre Ajuntament el passat dimarts dia vint-i-quatre, en el Saló de Sessions de la Casa Comunal.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprovada.

S'aprovà la liquidació de l'arbitri sobre producte de les Societats Anònimes, practicada per la Delegació d'Hisenda de la província per a les Societats «Ferrocarril d'Olot a Girona» i «Masllorrens Hnos.», en l'exercici de 1931.

S'aprovà la comunicació de don Ramon Pujolar Huguet presentant la dimissió del seu càrrec de Secretari de la Comissió d'Aigües, per les seves ocupacions, constant, però, en acta la protesta del senyor Aubert per no estar-ne en antecedents, tenint en compte que ell és president de la susdita comissió.

Passà a la comissió central la instància de don Adolf Puig, sol·licitant la rescisió del contracte d'instal·lació i suministre elèctric de l'Escola de Belles Arts.

La proposició de la Comissió Central sobre amortització d'una plaça d'Oficial de Secretaria i distribució de treball de les dependències municipals, que en la sessió última quedà sobre la taula, i informés dels senyors Interventor i Dipositari, sobre la mateixa.

S'aprovà la proposició de nomenament de l'Oficial Major, encarregat del Negociat de Quintes, don Lluís Bassols Vives, com a comissionat de l'Ajuntament en la revisió de minyons en la Junta de Girona.

S'aprovà el pagró de contribuents per drets i arbitris per suministre d'aigües.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Aubert demanà que la presidència cuidés del senyor director de «El Deber» i al corresponsal de «La Vanguardia», a l'objecte de desfer-los-hi l'error de la seva informació — sens dubte ni poc ni molt mal intencionada (?) — referent al que ells qualifiquen d'emprèstit, i que només és un anticip de 70.000 pessetes que la Banca Arnús feu a l'Ajuntament per a fer viables pagaments ordinaris del pressupost.

I sens altres assumptes, s'aixecà la sessió.

Com es pot veure, la llista seria llarguíssima. Cal esperar doncs que surti un nucli d'elements prou entusiastes per a col·laborar amb el doctor Danés i editar el catàleg que seria molt interessant, i honoraria la ciutat, mentre s'estudia una més extensa obra en sentit de difusió cultural.

La tasca de catalogació i recerca del doctor Danés, actualment encara, no ha estat prou apreciada i cal convenir que el Museum-Biblioteca municipal té un intel·ligent i actiu conservador al qual li devem tots agraïment, pel treball feixuc que representa la seva obra.

No cal dir que en acabar la seva conferència, el doctor Danés fou xaradorosament aplaudit.

REPORTER

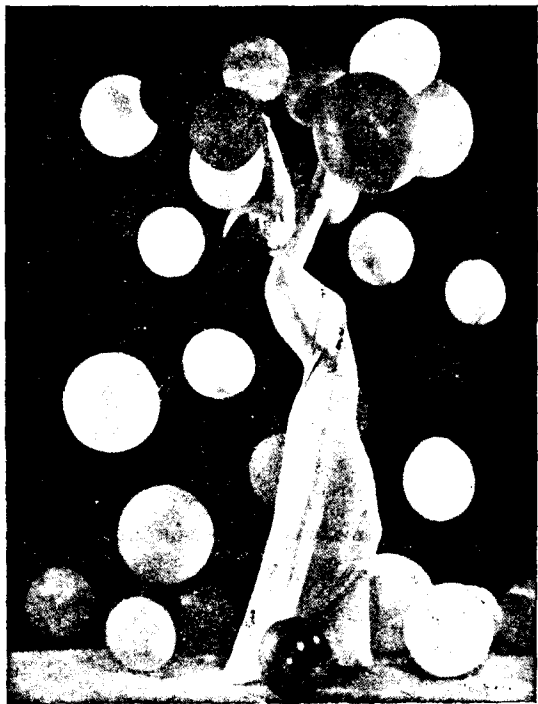
EL CINEMA Els ESPORTS

Comentari

«Estrellados», pel·lícula còmica per Buster Keaton, (Pamplines).

Confesem que és la primera producció parlada que li hem vist i no ens satisfeu pas.

Pamplines té de fer un gran esforç per dir—mal dits— quatre mots en espanyol, i el diàleg dels altres artistes era de molt baixa qualitat; no obstant hi hagué alguns trucs ben acerts així com algun número de revista acceptable.

Conxita Montenegro, artista de la M. G. M. que veurem avui i demà a l'Ideal Park en «Su última noche»

Tant el «Concert històric» com, «El Favorit de la Guàrdia», són dos bons films alemanys de la casa Ufa. Tots dos tracten temes d'època, si bé «El Favorit de la Guàrdia» és una opereta parlada i cantada en francès, amb números musicals molt ben interpretats per la parella Lilian Harvey i Henri Garat. No hi pot faltar la diatriba contra el protocol, i per fi a l'acabament es deixà veure el Rei, que és un nen d'uns 7 anys, en un moment que hom creu ha de sortir un sobirà ferreny i emplomatat.

El «Concert històric» és notable per l'adaptació musical que porta, amb una precisió deliciosa, i de qualitat innegable.

Nòtules

Per avui i demà està anunciada al Cinema Ideal Park, la pel·lícula «Sa

«Ben-Hur», el gran film bíblic de Fred Niblo, és realment una obra mestre del cinema americà i un èxit de la «Metro Goldwyn Mayer».

Llástima que la seva sincronització sigui tan deficient. Poguérem observar canviades algunes escenes del començament i també vàrem notar algunes modificacions en la part musical.

«Carne de Cabaret» és una bona pel·lícula parlada en espanyol, amb un treball excel·lent dels actors Ramon Pereda i Lupita Tovar.

darrera nit», parlada en espanyol. En aquesta producció de la Metro Goldwyn Mayer, s'hi fa exhibició de quatre estels, com Ernest Vilches, que caracteritza un paper de tenor d'òpera, Maria Alba, artista catalana que ha triomfat definitivament a Hollywood, l'espanyola Conxita Montenegro, i Joan de Landa, el gran protagonista de «Presidio». El tema és lleuger amb diàleg viu i graciós.

En resum, la pel·lícula ideal del que busca en el cinema la distracció dominical de consuetud.

Dimecres vinent es projectarà en aquest cinema la pel·lícula parlada en espanyol «La fuerza del querer» amb els artistes Andreu de Seguro, Maria Alba i Joan de Landa.

Al Teatre Principal, es tornarà a projectar «Ben-Hur».

FUTBOL

A Figueres, malgrat haver jugat un partit brillant, l'Olot F. C. és batut per 2 gols a 0.

Diumenge passat, el primer equip de l'Olot F. C. es desplaçà a Figueres per a jugar un partit amb el titular de la ciutat empordanesa.

Aquest match, que deurà repetir-se al nostre camp en data pròxima, fou portat, des de bon començament a un fort tren, veient-se un marcat desig d'ambdós equips per assolir la victòria.

L'Olot, malgrat perdre, jugà un dels seus millors partits, actuant gairebé tots onze jugadors, amb un entusiasme i una voluntat que ja voldríem veure sovint al nostre camp.

En principi, dominà lleugerament el Figueres; al cap de poc, l'Olot fou castigat amb un penalty, el qual parà i blocà Súrries d'una manera formidable, que motivà una reacció dels rengles olotins i essent des d'aquell moment el domini altern.

Picola sofrí una lleu lesió i es canvià de lloc amb Traité.

D'aquesta manera, i amb jugades excel·lents de tots dos equips, s'arribà al descans, amb el resultat de 0 a 0.

Centrada novament la pilota, el joc no decaigué pas, però hom notà un visible cansanci en els rengles olotins, que anà accentuant-se a mida que el partit avançava. Picola ressentit de la lesió, ja no sortí en aquesta part i sigué substituït per Sala. Durant alguns moments, el Figueres ataeà amb insistència, però Súrries que féu una defensa brillantíssima del seu marc, anà parant els xuts que ben dirigits li eren tirats.

Faltaven quinze minuts de joc, quan el Figueres, en un atac persistent, logrà marcar els dos gols que li donaren la victòria.

Durant aquest temps, Descals empalma un formidable xut que anà al pal de sobre, botent la pilota en forma vertical, entrant un pam almenys dintre la porta, que fou el gol d'honor pels olotins, però l'àrbitre, parcial, l'anul·là, manifestant que no havia entrat.

El resultat, que creiem hauria estat un reflexe fidel del partit, hauria estat el de 2 a 1, car si bé el Figueres jugà excel·lentment, l'Olot feu un paper

com poques vegades havíem vist fora de casa.

Es distingiren per l'Olot, tots els jugadors, menys els extrems, que no estiguers a l'alçada dels seus companys. Súrries fou, però, el millor dels vint-i-dos. Pau, coratjós, Freixas bé; Traité i Sàez, voluntariosos en extrem.

Pels figuerencs, tots ajudaren a la victòria, destacant-se el mig centre Bosch, l'extrem Jordà i l'interior Balanzà.

L'àrbitratge bé, però quelcom parcial.

CORRESPONSAL

Indústria i Comerç, 2 Casal Català, 1

Dijous es jugà el vuitè partit de Torneig Local entre els dos equips d'amunt anotats.

El Casal Català, malgrat no presentar el seu equip complet, feu una brillant defensa, i mercès al seu mateix mig ala Súrries, que involuntàriament tirà la pilota al seu marc, l'Indústria pogué vèncer per la mínima diferència.

Arbitrà el senyor Aulina, el qual en esser-li feta una incorrecció per un jugador industrial, en lloc de fer-li abandonar el camp, com hauria estat lògic, l'abandonà ell, suspenent-se el partit uns deu minuts, tenint necessitat els respectius delegats de nomenar-ne un altre, que fou el senyor Güell R.

El senyor Güell R. feu un arbitratge excel·lent, que permeté no arrelés el joc dur que semblava volien iniciar els industrials.

L'Olot F. C. ens prega fem constar que la suma de la recaudació publicada en el programa oficial existeix un error de 360 pessetes, la qual cosa es podrà comprovar repassant l'esmentat programa i que es fa constar, perquè no hi sigui donada una mala interpretació.

Per la Federació Catalana de Fútbol Amateur, han estat seleccionats per jugar un partit, a favor de la Mutual Esportiva de Catalunya, els jugadors olotins Sàez i Traité.

KEEPER

Eduard Francés

Restaurant obert tota la nit.

Acurats serveis econòmics.

Carrer Alta Madoixa, 14-OLOT

Deixareu la roba completament neta utilitzant **Sabó CHIMBO**
Cap més marca l'igual ni el competeix.

Afai't's a la
Perruqueria Castells

GIRONA
P. SANT FRANCISCO, 18
Telèfon, 127

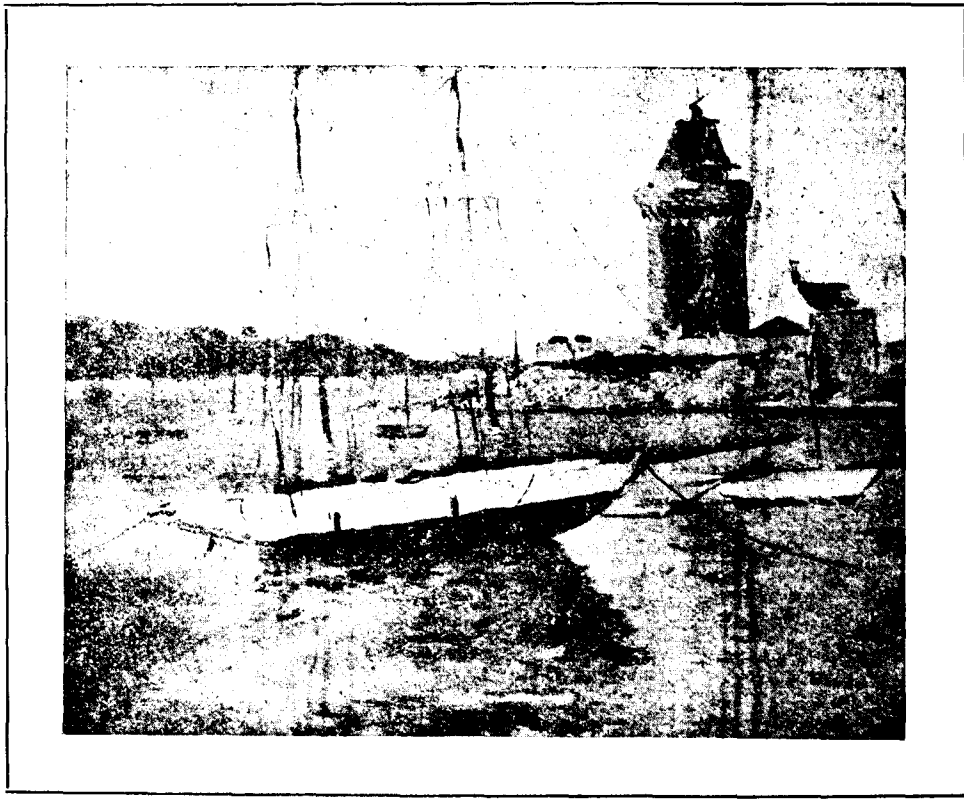
AGENCIA
ADMINISTRATIVA-COMERCIAL

Joan Triadú Mitjà

OLOT
P. PÁRROCO FERRER, 6
Telèfon 24

LES ARTS I LES LLETRES

ELS NOSTRES PINTORS

«EL PORT». - Pintura de J. Mompou

INFORMACIO

L'EXPOSICIO DE PRIMAVERA

Com estava anunciat, el diumenge darrer dia 22, va tenir lloc a Barcelona l'acte inaugural de la Exposició de Primavera: després dels discursos de ritual, oportunament ressenyats per la premsa, varen obrir-se al públic, els anomenats Saló de Barcelona i Saló de Montjuic, que integren respectivament les obres d'art, corresponents a l'art tradicional i a l'art animat per les noves i modernes tendències.

El qui signa aquestes ratlles, que ha tingut l'avinentesa d'assistir a l'esmentada inauguració, és complau en senyalar aquests Salons com una de les més remarcables manifestacions d'art que han tingut lloc a casa nostra de molt temps ençà, per primera vegada, podrà veure's una secció d'escultura, la del Saló de Montjuic, que fuig de la seva banalitat característica, mentre que en la secció de pintura hom pot admirar les més variades tendències, plenes d'interès i de respecte i això, no per desvaloritzar el Saló de Barcelona, en el que poden veure's obres ben remarca-

bles, sinó perquè, al nostre entendre, els artistes del Saló de Montjuic palesen que en els seus quadros i en les seves escultures hi han posat, a més del seu esforç personal, el millor de la seva sensibilitat que, per ésser distinta en cada un d'ells, és comprensible que també s'hi manifesti diversament en els resultats.

Es comprén que per arribar al resultat aquest, hagi calgut ésser un bon xic exigent en les seleccions i fins que s'hagin ferit algunes susceptibilitats, però creiem l'èxit obtingut paga amb escreix els sacrificis que hagin tingut de fer-se.

En els números vinents anirem donant una descripció de les principals obres exposades, amb l'extensió que permeti l'espai de què disposem.

CORALI

Durant aquesta darrera quinzena ha estat exposada a la Sala Parés, una magnífica col·lecció de dibuixos d'En Francesc Domingo, alguns dels quals és possible que puguin ésser admirats a la nostra Sala Vayreda: deixant, amb aquest motiu, per a més

endevant el nostre més extens comentari, ens limitarem a fer remarcar que poques vegades com aquesta, l'èxit material havia correspost a l'èxit artístic, puix dels 50 dibuixos exposats n'hi han més de la meitat de venuts.

En aquesta mateixa sala, serà inaugurada, avui dia 28, una exposició dels artistes patrocinat per la casa: Humbert, Domingo, Serra, Sisquella, Llimona, Togoires i Creixams.

Per a primers del mes de Juny, esta anunciada la primera Fira del Dibuix, a la que concorreran tots els marxants i galeries d'art de Barcelona i tindrà lloc, a l'aire lliure, als jardins d'enfront a la Casa Llibre al carrer de Corts entre Rambla de Catalunya i Passeig de Gràcia.

Es veu molt visitada l'Exposició de Dibuixos, que el nostre amic Pere Gussinyer, té oberta a la Sala Vayreda: oportunament en parlarem amb l'extensió que es mereix.

Lectures d'autors olotins

Un llibre de F. X. Riera

Algunes vegades veiem que surten llibres d'autors olotins que són discutits per la crítica forana i a Olot no se'n ocupa ningú. Es fullejarien les publicacions d'ací i no es trobaria ni una senzilla notícia al·lusiva. La bibliografia olotina ha estat molt lluny d'ésser mirada sempre amb l'interès que mereix. Consignar tots els llibres que apareixen impresos a Olot, d'autors d'aquí o que facin referència a les nostres coses cal que sigui una imposició voluntària i que de cap de les maneres deixem en oblit. La premsa local ha de tenir-ho molt en compte.

Un volum de la popular Biblioteca Agrícola Salvat, acaba de veure la llum, consta de 300 pàgines i més de quaranta figures intercalades en el text, entre elles boniques fotografies. «El Alforfón» és el títol de l'obra i el seu autor el distingit enginyer agrícola Francesc Xavier Riera tracta la matèria amb la competència que li dona d'una banda el coneixement particular dels cultius propis de la comarca olotina i d'altra una vasta formació en els estudis agrícoles, gràcies a la qual li és possible des del seu càrrec dels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Generalitat donar orientacions per la més perfecta explotació de la riquesa rústica catalana.

Hauríem d'estendre'ns massa si volguéssim seguir amb detall aquest primer estudi monogràfic sobre el fajol. Francesc Xavier Riera ha reunit en el seu llibre els coneixements teòrics que poden interessar, l'estudi dels factors que influeixen en la producció, l'exposició conscient de les pràctiques de conreu, del rendiment i la utilització dels productes i l'apreciació econòmica i comercial tant pel que es refereix a la producció del gra com a la del farratge. Els resultats d'experiments originals i els útils consells de l'autor, demostren amb l'exemple que podríem esperar veure desaparèixer la rutina si les classes productores seguissin el bon camí de voler enterar-se del per què les explotacions agrícoles s'han de dirigir de tal o qual manera. El nombre d'exemplars d'aquest llibre venuts a Olot, sense necessitat d'altres dades, ens permetria formar-nos una idea clara de quina és l'ànsia de progrés de cert estament social.

Indubtablement ningú no podia ocupar-se del tema amb l'afecte d'un olotí: «una raó d'ordre sentimental ha inspirat aquesta monografia dedicada a l'estudi d'un dels cultius més típics i menys coneguts de Catalunya, i particularment de les terres volcàniques i valls sedimentàries de la comarca d'Olot, on encara rosa el proverbi d'antany que demostra l'arrelament aconseguit en aquesta comarca des de temps remots per un cultiu tan insegur i voluble: és tan segur com el fajol a Olot.» Tan de bo el mateix sentiment inspirés altres aportacions que possessin a l'abast del gran públic, com ha fet l'amic Riera, matèries que cal tractar i amb abundant documentació.

MIQUEL DE GARGANTA

Felicià Clota

Automòbils de lloguer
35 céntims quilometre

FONDA ROYAL

Plaça de la República

Sabo la PICADORA

el més econòmic

Rigat Sastre

Olot

Domènec Espadalé

Autos «MINGUET»

Lloguers a preus econòmics

SENYORA:

Recordi's que les Mitges de més duració i de més bon preu les trobarà al Palau de les Mitges

Es sens dubte la Casa més ben assortida

BELLAYRE, 6 (davant Farmàcia Cardelús)

Barberia i Perruqueria

CASTELLS

Servei esmeradíssim

INFORMACIO

DE LA CIUTAT

L'èxit del nostre periòdic. Tenim la satisfacció d'informar als nostres lectors, que l'aparició de "LA CIUTAT D'OLOT" constituï un veritable èxit, que superarà les nostres previsions.

Fou exhaurida una edició de mil exemplars i d'arreu havem rebut nombrosíssimes i cordials felicitacions, àdhuc de sectors d'ideologies diverses. No cal que diem que aquestes falagueres impressions ens animen per seguir amb entusiasme el camí que ens havem emprès, i que procurarem conservar el nostre periòdic en aquell to enlairat i equànime que tantes felicitacions ens ha valgut. Gràcies a tots.

Preguem a tots els nostres subscriptors i anunciants vulguin perdonar-nos les irregularitats que hagin pogut observar-se en la repartició del número primer de "LA CIUTAT", fàcilment explicables per la precipitació que es produeix sempre en la confecció d'un periòdic, que algunes deficiències inevitables han de traspuar forçosament a la seva primera sortida. Posarem tot el nostre interès perquè els números successius siguin repartits amb tota regularitat.

Essent condició precisa pels subscriptors forans el pagament a la bestreta, preguem es serveixin enviar-nos l'import de la subscripció en segells de correu o en forma de fàcil cobrament.

CALÇATS i GÈNERES de PUNT Casa ROVIRA

Actualment gran exposició de calçats blancs. - El més nou que la moda hagi creat, a preus irrisoris.

Calçats RUMBO - Vegi's preus més econòmics que els seus competidors, i classes de més bona qualitat.

Desconfieu del que ven un article sense ésser competent en la matèria, perquè us enredarà.

Preu del **RUMBO**: 17'50 ptes.
St. Esteve, 6 i 10. - Tel. 60. - Olot

Ha cridat fortament l'atenció, la manera original amb què el senyor Munteis ha adornat els aparadors, els quals, formant una làmpara, logra donar a les robes que hi exposa una tonalitat de color magnífica. Amb aquest motiu ha rebut moltes felicitacions.

No cal dir com hi adjuntem la nostra ben sincera i cordial.

Simpatitzants amb

La Ciutat d'Olot

Subscriuiu-vos-hi

També i tal com havia anunciat, el dijous vegèrem transformats, en una fastuosa exposició de robes els Magatzems Nyera, de l'acreditat comerciant i bon amic Joan Guitart.

Durant tot el temps que durà l'exposició és veié constanment visitada per nombros públic.

La nostra més coral felicitació.

Tenim notícia que d'un quant temps ençà el nostre Ajuntament ve aplicant algunes sancions a diverses cases de comerç de la nostra ciutat.

Es molt dolorós que hagin de succeir aquests casos i majorment amb tanta freqüència.

La justificadíssima actuació del repès municipal queda patent amb el nombre crescutíssim de multes imposades en tan poc temps i en casos que ja tenen importància. N'esmentarem un, per exemple, ocorregut fa molts pocs dies, que en una pesada de 400 grams s'hi trobà a faltar-ne 115.

Davant uns fets semblants i sense que això signifiqui cap desig de perjudicar a ningú, no podem deixar de pregar al nostre Ajuntament la continuació d'aquestes inspeccions que sempre resulten beneficioses pel públic en general.

Màquines SINGER
Calats i Brodats
Perfumeria
Candi Viñeta

F. Serra i Ginesta, 1 i 3 - OLOT

ORQUESTRA SIMFÓNICA DE MADRID

Fer la ressenya del concert celebrat el divendres dia 20, a l'Ideal Park i intentar un anàlisi de la interpretació donada a cada una de les obres del programa, seria no ja pueril, sinó completament fóra del cas, més, tractant se d'un concert extraordinari, cas insòlit a la nostra ciutat i de la Simfònica de Madrid que té un conjunt de corda que pot ésser considerat d'una justesa perfecta. Ens limitarem doncs a fer una revisió sumària del programa interpretat.

En la primera part, vam poder disfrutar de la deliciosa composició de Corelli: «Sarabanda», «Giga» i «Badinerie», dita amb tota la gràcia que reclama aquest primitiu i el tercer quadre del ballet de Ravell: «Dafnis i Chloé», també interpretada amb justesa perfecta.

Integrava la segona part, la sisena simfonia de Beethoven dita «la Pastoral», en la qual el gran músic de Bon sembla apaivagar la seva passió característica, per donar-se exclusivament a la contemplació dels encants de la naturalesa i en la que el mestre Arbós feu gala dels seus alts dots de director; és de doldre que en el programa no hi figuressin les notes breus que l'autor va posar al costat de cada un dels temps, amb les quals el públic s'hauria fet més càrrec del que cada un d'ells representen.

Acaba aquest magnífic concert,

amb «Passacaglia», de Bach-Raspighi que va servir per a posar en evidència la justesa dels contrabaixos i «Danses Alemanyes», de Schubert-Webern que oferia un característic contrast amb els fragments de l'obra de Falla: «El sombrero de tres picos», amb què finalitzà la part.

Aquest programa fou extraordinàriament aplaudit en totes les seves parts, sobretot al final en què, per a correspondre la simpatia del públic, el mestre Arbós donà, fora de programa, la cabançada de «Les Walkíries» de Wagner.

Després de la relació donada, ens resta solament agrair a l'Associació de Música i dir-li que per molts anys pugui fer semblants obres.

A LA CASA

JOAN SALA

**COMPRAREU
LES ÚLTIMES
NOVETATS I A
MÉS BON PREU**

SANT ESTEVE, 12 - OLOT

La setmana passada poguérem observar com era posada la retolació del fanal exterior del «Centre Obrer» en la nostra llengua. No cal dir com celebrem la seva catalanització, que amb quest últim canvi és total en els rètols d'aquella casa. Lo nostra felicitació més cordial.

També veïrem amb gust la invitació a la última assemblea del Sindicat Unic escrita en català. Felicitem als iniciadors d'aquesta decisió i desitgem que així sigui en casos successius.

Projectes - Decoració - Publicitat
JOSEP PUJOL
St. Rafel, 11 - St. Pere Màrtir, 10

Dimarts d'aquesta setmana davant del «Cinema Ideal Park», hi hagué una topada entre un Camió de la fàbrica Marguí, de Sant Esteve de Bas i un cotxe de turisme que venia per la carretera de Sant Joan de les Abadeses. El camió embestí el turisme volcant-lo i deixant-lo desballestat.

Sortosament apart d'alguna lesió lleu, no hi hagué desgràcies personals.

JAUME ISERN
SASTRE

SANT ESTEVE, 27 - OLOT

Al «Casal Català», dijous passat, hissà la bandera Catalana i endomassà els seus balcons, en commemoració del Corpus de Sang (1640) Festa patriòtica dels segadors.

El ministre d'Agricultura don Marcel·lí Domingo ha manifestat que té vius desitjos, si les seves tasques ministerials li permeten de venir uns quans dies a la nostra ciutat.

No cal dir com celebrariem la visita de tan distingit hoste.

Sabem que per la Junta del «Casal Català», s'està gestionant per a què vinguin a donar unes conferències sobre temes d'actualitat, com són l'Estatut de Catalunya i la formació geogràfica de Catalunya, els eminents homes públics, R. Maspons i Anglasesell i Pau Vila, respectivament, la competència dels quals en les matèries damunt anotades és abastament reconeguda.

Barberia de LLUIS CASTELLS

Salvador Seguí, 5 (abans Carme) - Olot

Per poder donar una relació més detallada i més fidel, esperarem la setmana entrant a informar les gestions portades a cap per la Delegació de la Lliga Regionalista de la nostra ciutat.

Dimecres a les sis de la tarde sortiren els Gegants, que feren les delícies de la gent menuda.

Demà al matí, com en anys anteriors ballaran el seu típic ballet a la Plaça de la República.

La Unió Comercial ens prega fem constar que els números que foren premiats en el sorteig efectuat al «Teatre Principal», durant el Festival Benèfic organitzat per aquesta Entitat caducan el dia 3 del proper mes per a retirar els premis.

*La Camisa Zanotti és
la que es posa més bé,
la de més duració i
preu econòmic, venda
exclusiva a la*
Camiseria PUJOLAR

DE SOCIETAT

Passa uns quants dies a la nostra ciutat, el distingit ceramista i decorador de vidres, Francesc Elies, germà del conegut dibuixant en Feliu, conegut popularment per «Apa».

Ahir vàrem despedir el nostre particular i estimadíssim amic senyor Tomàs Hostench, que deixa la nostra ciutat per anar a viure a Barcelona. No podem menys que manifestar el sentiment que ens causa la seva separació, i fem vots perquè es compleixi la seva promesa de visitar-nos amb freqüència.

El senyor Tomàs Hostench ha estat sempre l'ànima de l'excursionism.

INFORMACIO

olotí, i un ferm catalanista que no ha desdit mai en els moments de prova; un puntal ferm del «Casal Català», veritable cap visible de les excursions col·lectives que ve organitzant aquella societat.

En ofrenar a l'amic el testimoni de la nostra més cordial amistat, desitgem que li sigui ben plaent la seva estada a la ciutat comtal.

SOCIALS

Dimarts passat al local del «Centre Obrer» tingué lloc l'assemblea del Sindicat Unic, en el qual és discutiren els diversos assumptes anunciats a l'ordre del dia.

ACADEMIA DE DIBUIX I PINTURA

BUSSINYÉ

HORES:

DE DOTZE A UNA DEL MATÍ

Del primer de Juny
al 15 de Setembre

CARRER DEL 14 D'ABRIL, 11-3er.
(abans Sant Fàrrio)

GENERALS

A Barcelona un grup d'amics, naturals tots de les comarques gironines, s'han emprès la tasca d'organitzar una Casa Comarcal Gironina, en la qual puguin aplegar-se tots els fills d'aquestes comarques per a desenrotllar-li una actuació cultural i al mateix temps una propaganda del comerç i de les bel·leses de les mentales comarques.

La Comissió organitzadora, fa una ida a tots els fills d'aquestes contras que viuen a Barcelona perquè allistin als seus rengles i així entre tots poder portar a cap aquesta magna obra.

Les adhesions poden trametre's a Josep Esteve Danís, carrer de Balmaes, 77, segon. - Barcelona.

TEIXITS : - : CONFECCIONS
SASTRERIA
I GÈNERES DE PUNT

ADOLF PRAT

SANT ESTEVE, 27. - OLOT

Sabo la PICADORA
és el millor

El Butlletí Oficial, publica una circular del Governador Civil, en la qual fa públic que havent començat l'entrega de farines del blat exòtic importat als fhaquers de la província, i resultant les mentades farines a un preu que permet restablir el que fins fa poc havia regit per a la venda de totes classes de pa, prega als Alcaldes que obliguin que en llurs localitats quedi seguidament restablert aquell preu a totes les diferents classes.

VDA. DE P. BONAVIA AGENCIA DE NEGOCIS

Gestió i despatx de tota classe d'assumptes en les oficines de l'Estat, Província i Municipi.

Segurs-Viatges-Cobrament de Crèdits

Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid

Sant Esteve, 21 OLOT

Dilluns el vespre marxà cap a Madrid el Governador civil don Claudi Ametlla, el qual durant la seva estada a la capital de la República, activarà la resolució d'algunes qüestions d'interès per a les comarques gironines.

Durant la seva absència s'ha fet càrrec del comanament del Govern civil el Comissari de la Generalitat senyor Irla.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

El caporal del Somatent de Riudarenes, ha estat destituït del seu càrrec per ordre governativa, per haver assistit al míting tradicionalista celebrat a Santa Coloma de Farnés, habilitat en trajo de guerriller carlista.

Es proposa del Governador d'ésser rigorós en actes semblants, car, si bé tothom té dret a exterioritzar les seves idees, aquestes ostentacions a l'ensens que imprudents són provocadores.

Voleu vestir bé?

Visiteu la Sastreria de

Francesc Serra

Lorenzana, 16, 1er. 1ra. - OLOT

CORPUS D'ENQUANY

Dijous al matí, després del ball dels Gegants, es ballaren les tradicionals Sardanes. No hi assistí representació de l'Ajuntament.

Els joves que les presidiren foren En Lluís Mata, acompanyat de la distingida i gentil senyoreta Joaquina Agustí per la Societat «Indústria i Comerç», En Joaquim M.ª Aubert portant del braç a la bella i simpàtica senyoreta Maria Agustí per l'«Olot L. T. C.» i Pere Rigat amb l'agraçada i simpàtica senyoreta Rosita Fontfreda pel «Centre Fontanella», els quals es veieren acompanyats per

un bon estol de gentils i elegants parelles.

El públic comentà molt desfavorablement, que en arribar a la plaça les parelles, es trobessin amb la desagradable sorpresa de que la guàrdia Urbana no hagués mantingut la rotllana nescésaria perquè es pogués dançar amb comoditat, igual com en altres anys. Augmentà el mal efecte en aparèixer a la plaça el cap de la guàrdia Urbana senyor Mut, quan ja s'acabaven les sardanes. Ignorem el que va passar, però tota vegada que les mentades Sardanes les organitzà l'Ajuntament, encara que aquest no hi assistís els guàrdies devien procedir com en anys anteriors.

A nosaltres no ens sorprengué l'actitud del senyor Mut, tota vegada que venim observant d'un temps en aquesta part, la tendència d'aquest senyor a portar al ridícul a les nostres autoritats.

A la nit l'«Indústria i Comerç», invità als assistents a les Sardanes a un Ball de Societat que es veié molt concorregut

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

REGISTRE CIVIL

Moviment de població corresponent a la setmana que finí el proppassat dissabte dia 21.

CASAMENTS.—Frederic Torallas Francès amb Concepció Sau Freixa, total 1

DEFUNCIONS.—Francisca Costa Monjó, 84 anys, vidua, Major 18; Pere Camps Fageda, 75 anys, casat, Carretera Santa Coloma 1; Ramon Riera Rossell, 7 mesos, Roser 5; Rafel Alongina Planagumà, 65 anys, casat, Hospital; Josep Ramisa Riera, 37 anys, solter, Km. 54 línia ferrada, total 5.

NAIXEMENTS.—Nen fill de Hermenegild Puigferrer i Teresa Camprerós, total 1.

PERRUQUERIA JOSEP PLANAGUMÀ

Acurat servei. - Locions.

Plaça de la República, 7 - OLOT

OBITUARI

Víctima d'una curta malaltia, el proppassat dilluns, deixà d'existir don Bartomeu Mestres Alaball, Procurador de Tribunals a la nostra ciutat: repous en pau.

A la seva família el nostre més sentit condol.

«LA CIUTAT D'OLOT»

Redacció i Administració:
P. Párroco Ferrer, 13. - OLOT

Preus de Subscripció:
Ciutat . . . 1'50 pessetes trimestre
Fora . . . 1'75 pessetes trimestre

RELIGIOSES

Dijous a la tarda, sortí tal com estava anunciat la processó de l'Església de Sant Esteve, la qual recorregué el curs assenyalat.

Es vegé molt concorreguda.

També es veieren molts domasos en commemoració de la diada atenent les indicacions del senyor Rector.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

COMARCALS

Riudaura i Sant Privat de Bas.

Diuenge passat, foren visitades aquestes poblacions de la comarca, pel senyor Simó, Ingenier Agrònom del Servei de Ramaderia de la Generalitat de Catalunya, al qual acompanyava el nostre benivolgut amic senyor Jeroni Torrent, Veterinari, amb l'objecte de reorganitzar els serveis Ramaders, que foren destruïts per l'ineptitud de la Dictadura.

Reunits els pagesos de cada localitat, se'ls indicà que per Delegació de la Generalitat, es visitaven els pobles, no pas per mitjà dels cobradors de contribucions, ni per mitjà d'agents armats, sinó que s'anaven a oferir els serveis tècnics, per millorar les races de bestiar i de fer totes les indicacions que els calgués en bé de la Ramaderia i de l'Agricultura.

Per tant, s'esperava la col·laboració de tothom, sense la qual no seria possible fer una obra de profit, que ha d'ésser en benefici de tota la comarca en particular, i en general de la Ramaderia de la nostra terra.

Sabem que vingueren molt complaguts d'aquestes poblacions, i és d'esperar que ben aviat se n'obtinguin resultats positius.

Per la nostra part oferim facilitar la divulgació de totes les noves que interessin per a reorganitzar aquests serveis el més eficaçment possible.

Recomanem als nostres lectors les cases que ens afavoreixen amb llur propaganda.

LA CIUTAT D'OLOT es troba de venda en el Centre de Suscripcions d'Eudalt Arqués, carrer Primer de Maig; Kiosk de Nicanor Marull, Plaça de la República i Llibreria d'Esteve Sala, Clivillers i a l'Impremta del Periòdic, carrer Nou de St. Antoni, 7.

Durant la vinent setmana estarà de torn la farmàcia de Joaquim Ros.

Demà quedaran oberts els estancos dels carrers de la Proa i de Sant Esteve, i el del Passeig de Blay.

A última hora, l'Empresa del Cinema Ideal Park ens anuncia que per causes alienes a la seva voluntat, en lloc de la pel·lícula «Caravanas Bèlicas», avui i demà es projectarà «El acusador de si mismo».

Imp. P. Aubert, Nou de St. Antoni, 7

GUIA DE LA CIUTAT

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park

Avui, dissabte, a la nit, i demà, diumenge, tarda i nit

Caravanas Belicas
producció sonora «Paramount»

A toda Orquesta
dibuix sonor

Actualitats Mundials
explicada en espanyol

SU ULTIMA NOCHE
comedia en espanyol

Dimecres pròxim

La Fuerza del Querer
parlada en espanyol

Teatre Principal

Avui, dissabte, a la nit i demà, diumenge, tarda i nit

Continua projectant-se amb gran èxit, la magna producció sonora de la **Metro Goldwyn-Mayer**

BEN-HUR

la pel·lícula que perdurarà a través del temps

Molt aviat; **EL REY DEL JAZZ, EL DOCTOR FRANKENSTEIN, BARRIO LATINO.**

AJUNTAMENT

De les 9 del matí a la 1 i de les 6 a les 8 de la tarda.

SALA VAYREDA

Exposició de 7 a 9 del vespre.

BIBLIOTECA POPULAR

DIES FEINERS: Matí, de 12 a 1 i de 5 a 8 tarda.

DIES FESTIUS: Matí, de les 11 a la 1.

MUSEUM-BIBLIOTECA

Per visitar-lo cal avisar al Conserge de l'Hospici.
(Entrada pel carrer d'Antoni Llopis).

TELEGRAFS

DIES FEINERS: De les 8 del matí a les 8 de la tarda

DIES FESTIUS: De les 9 del matí a les 12, i de les 5 a les 7 tarda

TELÉFONS

De les 8 del matí a les 11 de la nit.

CORREUS

DIES FEINERS:

MATÍ:

TARDA:

Gir postal,	de les 9'30 a 11'45	
Caixa Postal d'Estalvis,	» » 9'30 a 11'45	
Paquets postals,	» » 9'30 a 11	
Valors declarats,	» » 9'30 a 11	de les 4'30 a 5'30
Correspondència certificada,	» » 9'30 a 11	» » 4'30 u 5'30

DIES FESTIUS:

MATÍ:

TARDA:

Gir postal,	no hi ha servei
Caixa postal d'Estalvis,	de les 9'30 a 11
Paquets postals,	no hi ha servei
Valors declarats,	de les 9'30 a 11
Correspondència certificada,	» » 9'30 a 11

SERVEI D'AUTOMOBILS

LINIA D'OLOT A VIC (servei d'autos)

Sortida d'Olot a les 5 del matí	Arribada a Vic a les 7'45
» » » 3 de la tarda	» » » 6

LINIA DE BANYOLES (per Besalú)

Sortides d'Olot: matí, a les 3, 7'30, 12, i 3'30 tarda
» de Banyoles » » 7'45, 12, 16, i 7 »

LINIA DE BANYOLES (per Santa Pau)

Sortida d'Olot a les 7'15 del matí
» » Banyoles a les 4'30 de la tarda

LINIA DE FIGUERES

Sortides d'Olot: matí, a les 7'15, 12, i a les 3'30 tarda.
» de Figueres » a les 7'30, 11'30, i a les 3'30 »

LINIA DE CAMPRDON

Sortida d'Olot matí, a les 10'15, i a les 5'15 de la tarda
Sortida de Camprodon » a les 8'30, i a la 1'30 de la tarda
(Tots els diumenges: sortides de Camprodon a les 6'30 del matí i a les 4'30 tarda.)
(» els » » d'Olot a les 7 del matí i a les 6 tarda.)

LINIA D'OLOT A GIRONA, EN COMBINACIÓ AMB LA DE M. S. A.

Trens d'Olot a Girona.	Arribada a Girona	Trens M. S. A., arribada a Barcelona
Sortida d'Olot		
a les 5'35 matí	a les 8'30 matí.	a les
» 7'18 »	» 9'30 »	» 11'45
» 11'25 »	» 14 »	15'15
» 14'47 tarda	» 17 tarda	19'15
» 18'13 » diumenges	» 20'53 »	
» 18'13 » dilluns	» 18'56 » Amer	
Sortides de Barcelona	Sortides de Girona	Arribades a Olot
5'31 del matí	6'10 del matí	8'57 matí
8'43 »	9'45 »	12'05 tarda
12'03 tarda	11'45 »	14'42 »
14'03 »	15'35 tarda	18'40 »
	18'10 »	20'31 »

LINIA D'OLOT A BARCELONA (NORT)

Sortides d'Olot a Barcelona (autos fins a Sant Joan)	Arribades a Barcelona
Auto a les 4 matí	8'29 matí
» » 6 »	11 »
» » 8'30 »	12'50 tarda
» » 11'30 »	3'50 »
» » 2'45 tarda	6'59 »
» » 5 »	9 vespre
Sortides de Barcelona (Estació Nord)	Arribades a Olot (autos)
Tren 6'40 del matí	11'50 del matí
» 10'20 »	1'45 tarda
» 3'10 tarda	6'45 »
» 4'10 »	8'15 »
» 7'35 »	11'50 de la nit

TARIFA D'ANUNCIS

T A M A N Y	UNA INSERCIÓ	12 INSERCIÓNS	UN ANY
Pàgina entera . . .	Pessetes 25	Pessetes 20	Pessetes 15
Mitja pàgina. . .	» 15	» 12	» 9
Quart de pàgina . . .	» 8	» 6'40	» 4'80
Octau de pàgina . . .	» 5	» 4	» 3
Setsau de pàgina . . .	» 3	» 2'40	» 1'80
Anunci reduït núm. 1	» 2	» 1'60	» 1'20
Anunci reduït núm. 2	» 1'50	» 1'20	» 0'90
Anunci reduït núm. 3	» 1	» 0'80	» 0'60

ESQUELES: Pàgina entera, ptes. 30; Mitja pàgina ptes. 15; quart de pàgina ptes 10.

Compren a les cases que anuncien al nostre periòdic

**SOCIETAT
ANONIMA DE TRANSPORTES**

OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona
i viceversa amb combinació de la

AGENCIA ARIAS

Passeig del Born, 13 - Telèfon, 13354

Es garanteix un SERVEI RAPID, ECONOMIC I PERFECTE.

Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'admeten encàrrecs a:

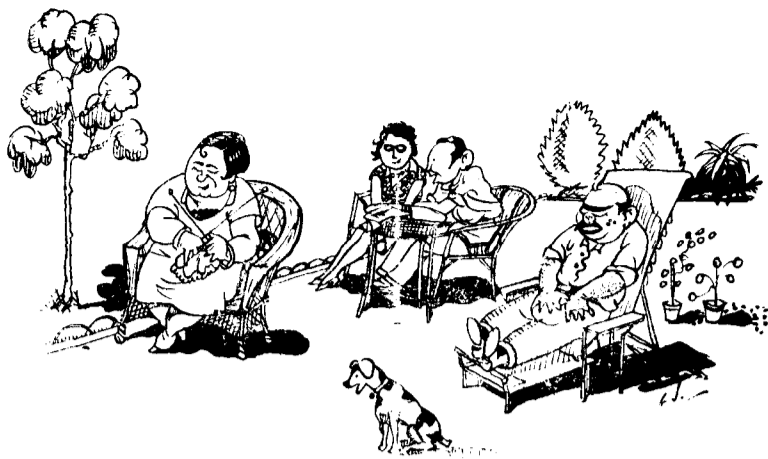
ANONIMA DE TRANSPORTES (Carrer Antoni Llopis)

i a les SUCURSALS:

Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48

Carrer de la Proa, 7 (abans «Casa Singla»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa pel transport de mercaderies de PE'ITA VELOCITAT, que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Visca la comoditat!!

Com es disfruta amb un silló de jonc de «LES TRES PORTES».

Si vosté vol passar un bon estiu vingui tot-seguit a escollir uns quants sillons de jonc o vimet... S'hi descansa de debó.

Tenim un sens fi de models de sillons, tauletes, sofàs, i «chaise-longues» de jonc, mèdula i vimet desde 8'75 pesetes.

MOBLES

«Les Tres Portes»

Vendes al comptat i a plassos.

**MERCERIA
Jaume Tenas**

GÈNERES DE PUNT

FILS DE LLANA

BISUTERIA

PERFUMERIA

JUGUETS

Passeig de Blay, 59 - OLOT

**Rellotgeria
i Joieria**

**Hermenegdo
Puigferrer**

Plaça Mora, 1. - OLOT

COTILLERIA IDEAL

Confecció especial
de Faixes Ventrals

Taller de Calats a Màquina
en diferents amples

Plaça Conill, 2. - OLOT

ENRIC BOIX

CONFITERIA
I QUEVIURES

ESPECIALITAT AMB TOTA
CLASSE D'ENCÀRRECS

BONAYRE, 5 OLOT

andorrà

sastre

vestits per a
primavera-estiu 1932
qualitat garantitzada

Cafè SPORT

CONCERTS A TOTHORA
CAFÉ EXPRES, LICORS
I APERITIVS DE MARCA.
EL PREFERIT PELS SE-
NYORS VIATJANTS DE
COMERÇ I TURISTES

Passeig de Blay, 2 - OLOT

**FUSTERIA ARTÍSTICA
ENRIC FAJEDA**

Es fan treballs
amb fusta de tota
classe : Especia-
litzat en models i
:: ebenistaria ::

CARRER CLIVILLERS, 13 - OLOT

JOAN FAJULA

Dentista

Serra i Ginesta, 1, pral. - OLOT

Magatzem de NOVETATS

Casa Nyera

de

JOAN GUITART

Sempre les darreres Novetats

Foto VELEZ

Material Fotogràfic

Laboratori i treballs
per a aficionats

C. 1er. DE MAIG (Abans St. Rafael)

«LA CIUTAT D'OLOT»

SETMANARI D'INFORMACIÓ
CATALANISTA - REPUBLICÀ

El senyor que

viu a carrer de

es subscriu al periòdic.

(Data)

EL SUBSCRIPTOR,

P. Pàrroco Ferrer, 13. - OLOT

(Enviu aquest cupó)

Farmàcia i Perfumeria

Josep M.ª Llach Puig

Químic-Farmacèutic

Bonaire, 1 - Nova Sant Antoni - **OLOT** - Telèfon, XXIII

Oportunitat!...

Gran stock de persianes, cortines,
alfombres i canastilles naixement.

Magatzem d'esparteria, palmeria,
cistelleria i articles de neteja.

ABANS DE COMPRAR, VISITI AQUESTA CASA

Magatzems: Carrer de l'Olm, 7.
Despatx: Carrer Amargura, 1.

Josep Vives Serra

Taller especial pel pintat i restauració de persianes.

Hotel-Restaurant del Parc

TOT CONFORT
CUINA DE PRIMER ORDRE
EL MÉS BEN SITUAT
PREUS REDUITS

Plaça Clarà, 3 - Telèf. 110

JOSEP PUJOL

HOSPICI, 3 - TELEFON, 70
MAJOR, 13 (LLETERIA)
OLOT

Unic servei diari amb Auto-Camió
d'Olot a Barcelona i viceversa

amb combinació de la

AGENCIA UBACH

PRINCESA, 37. - TELEFON, 17213

BARCELONA

HORES DE SORTIDA I ARRIBADA

Sortida d'Olot a les tres del matí.

Arribada a Barcelona, a les vuit del matí.

Sortida de Barcelona, a la una de la tarda.

Arribada a Olot, a les sis de la tarda.

M O B L E S

Josep Falguera

*Aquesta Casa té el gust d'oferir
al públic la seva nova secció de
MOBLES de construcció pròpia
comptant per això amb un
Taller muntat amb tots els
avenços moderns que li per-
meten donar-los a uns preus
reduïts i amb tota garantia
de la seva bona construcció.*

Sant Rafel, 12 i 14

Olot